

DECIZIE nr. 569 din 4 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 64 din 11 februarie 1998**

Data intrării în vigoare 11-02-1998

Ioan Muraru - președinte

Mihai Constantinescu - judecător

Nicolae Popa - judecător

Lucian Stangu - judecător

Florin Bucur Vasilescu - judecător

Victor Dan Zlatescu - judecător

Paula C. Pantea - procuror

Claudia Miu - magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Stanciu-Stanciulescu Ion în Dosarul nr. 512/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție - Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 noiembrie 1997, în prezenta reprezentantului Ministerului Public, și a intimatului-reclamant Stanciu-Stanciulescu Ion, autorul excepției, fiind consemnate în încheierea de la acea data, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constata următoarele:

Curtea Supremă de Justiție - Secția civilă, prin Încheierea din 26 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 512/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1 art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Stanciu-Stanciulescu Ion.

În motivarea excepției se susține ca dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2) și ale art. 128 din Constituție, cat și celor ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, "care se referă la soluționarea cauzelor într-un timp rezonabil".

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază ca excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază ca excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constata următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competența să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat, ca prevederile art. 330 pct. 1, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale iar argumentele ce au fundamentat deciziile menționate mai sus subzistă și în cauza de față, urmează să fie respinsă, ca fiind nefondată, excepția de neconstituționalitate ridicată împotriva dispozițiilor legale arătate.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare, nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea retine că nu se poate pronunța asupra dispozițiilor legale modificate, întrucât, în noua lor redactare, soluția legislativă este diferită față de cea anterioară modificării, urmând ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca lipsită de obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1 art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Stanciu-Stanciulescu Ion în Dosarul nr. 512/1997 al Curții Supreme de Justiție - Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Claudia Miu
